

ГЕО МИЛЕВ
ДОКАТО НЕ ОТВЪРНЕШ ТИ
ПОГЛЕД В САМОТНО
СЪМНЕНИЕ...

chitanka.info

Докато не отвърнеш ти поглед в самотно съмнение,
не разтръгнеш тъгата на пояса девственобял —
за да видиш жената, която с гърди уморени е
— в огледалото — голите вопли на плътска печал...

В него ще замина с пустинна печал към уморите —
по реките стъмени, там долу, към нови страни;
върх платното ми — гербът трагичен на
конквистадорите:

Черен Лебед с гърди разтопени в горящи вълни.
И ще мина гори — в тях разсеяни диви селения,
с първобитна утеха и скръб — а по тъмния бряг
голобедри дивачки, с очи уморени в копнение,
ще следят на безумната яхта възторжния бяг.

А високо над сини лавини и тягостни глетчери
тъмний страх на преклонни вулкани ще грей без
првет;

и тревата повяхнала на безприютните вечери
в моите погледи горко ще гасне — без зов, без завет.
Пламват рози пред нас и звезди в този час сред
талазите:

всеки сън ще съзре обещания бял Ханаан!
всяка зловна любов, любовта, съчетана с омразата,
ще разлюшка на своите цимбали възторга засмян.

Аз прозирам — утеха в душата ми буйно разлистена
и страна без страдание — там! — под спокойна
зора,

дето няма ни зло, ни добро, ни лъжа, нито истина —
само проста душа, проста радост и проста игра.

— — — —

*И след много усмивки — разгатнал скръбта на
миражите —*

аз ви питам: — подайте! подайте ми ясний потир!

*— О картини без плът на жена, дали вий ще ми
кажете*

думи тайни на утеха и радостен мир? — —

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.